

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

0. ÚS 15/08-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 13. februára 2008 podľa § 28 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov o námietke predpojatosti sudcu Jána Lubyho uplatnenej v konaní o sťažnosti MUDr. D. B., B., vedenej Ústavným súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 50/08 takto

r o z h o d o l :

Sudca Ústavného súdu Slovenskej republiky Ján Luby je **v y l ú č e n ý** z výkonu sudcovskej funkcie v konaní vo veci vedenej Ústavným súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 50/08.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 9. januára 2008 doručená sťažnosť MUDr. D. B., B. (ďalej len „sťažovateľ“), v ktorej namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 2 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako

aj svojich práv podľa čl. 6 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 26 C 136/05.

Sťažovateľ v označenej sťažnosti uviedol, že jeho sťažnosť „... odbil JUDr. Luby zlovôľným spôsobom“ a že „K týmto machináciám sa pripojil JUDr. Luby sudca Ústavného súdu, keď v konaní IV. ÚS 109/07 uplatnil svojvoľne odmietnutie vysoko dôvodnej sťažnosti“.

Sťažnosť sťažovateľa bola v súlade s Rozvrhom práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na rok 2007 (ďalej len „rozvrh práce“) pridelená sudkyňi Marianne Mochnáčovej ako sudkyňi spravodajkyňi (ďalej len „sudkyňa spravodajkyňa“), členke IV. senátu ústavného súdu, ktorého predsedom je sudca JUDr. Ján Luby (ďalej aj „sudca“), a je vedená ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 50/08.

Sudkyňa spravodajkyňa uvedenú námietku predpojatosti bez meškania predložila na rozhodnutie podľa § 28 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) senátu ustanovenému na základe Dodatku č. 2 k rozvrhu práce z 5. septembra 2007.

Sudca vo svojom vyjadrení z 28. januára 2008 uviedol:

„Poznamenávam, že terajšia sťažnosť sťažovateľa je opakovanou sťažnosťou v tej istej veci, o ktorej bolo rozhodnuté uznesením sp. zn. IV. ÚS 109/07 zo 17. mája 2007 tak, že ju IV. senát na neverejnom zasadnutí po predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) odmietol...“

K sťažovateľom uplatnenej námietke uvádzam, že sa necítim byť vo veci vedenej ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 50/08 predpojatým, avšak vzhľadom na to, že 28. januára 2008 mi bola doručená na vyjadrenie žaloba, ktorú na mňa sťažovateľ podal 20. júla 2007

Okresnému súdu Bratislava II, zastávam názor, že uvedená skutočnosť môže zakladať pochybnosti o mojej nepredpojatosti voči nemu.“

II.

Podľa § 27 ods. 1 zákona o ústavnom súde sudca je vylúčený z výkonu sudcovskej funkcie v konaní vo veci, ak so zreteľom na jeho pomer k veci, k účastníkom konania alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o jeho nepredpojatosti.

Podľa § 28 ods. 1 zákona o ústavnom súde účastník konania môže vyhlásiť, že niektorého zo sudcov odmieta pre jeho predpojatosť. Ak dôvody, ktoré vedú k vyhláseniu o odmietnutí sudcu pre jeho predpojatosť, vznikli do začiatku ústneho pojednávania, môže ju účastník konania vyhlásiť najneskôr na začiatku ústneho pojednávania. Ak dôvody, ktoré vedú k vyhláseniu o odmietnutí sudcu pre jeho predpojatosť, vznikli v priebehu prvého ústneho pojednávania, môže ju účastník konania vyhlásiť bez zbytočného odkladu. Na neskoršie vyhlásenie o odmietnutí sudcu pre predpojatosť sa neprihliada a ústavný súd už o ňom nerozhoduje.

Podľa § 28 ods. 2 zákona o ústavnom súde ak ide o rozhodovanie v pléne ústavného súdu, o vylúčení sudcu pre jeho predpojatosť rozhodne plénum ústavného súdu; odmietnutý sudca nehlasuje. Ak ide o rozhodovanie v senáte ústavného súdu, o vylúčení sudcu pre predpojatosť rozhodne iný senát; odmietnutý člen senátu nehlasuje. Pri rovnosti hlasov rozhoduje hlas predsedajúceho.

Z citovaného vyjadrenia sudcu Jána Lubyho vyplýva, že sťažovateľ podal žalobu proti jeho osobe Okresnému súdu Bratislava II, pričom uvedená skutočnosť môže zakladať pochybnosti o jeho nepredpojatosti voči sťažovateľovi. Opierajúc sa o uvedené ústavný súd po zohľadnení všetkých okolností prípadu dospel k záveru, že v danej veci je potrebné odstrániť všetky pochybnosti, ktoré by mohli brániť nestrannosti pri výkone funkcie sudcu, a preto rozhodol o vylúčení sudcu Jána Lubyho z výkonu sudcovskej funkcie vo veci vedenej ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 50/08.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. februára 2008